

Italská zpráva potvrdila, že Benedikt se nikdy papežství nevzdal, Bergoglio dosazený CIA tak není skutečný papež

- CZ24 News | 14. února 2023

VATIKÁN: Ještě za svého života napsal Benedikt knihu, která měla být podle jeho instrukcí vydána až po jeho smrti. Z knihy má údajně vyplývat, že byl papežem i nadále a italské zdroje nyní dokonce hovoří o tom, že jeho rezignace nebyla skutečná.

Mimo jiné varoval, že v případě jeho odchodu skončí křesťanství. Tím měl zřejmě na mysli obsazení postu jezuitou Bergogliem, který skutečně křesťanství spíš likviduje než posiluje. Evropu pomáhá islamizovat a jeho utiskované „ovečky“ v muslimských zemích – od Pákistánu až po Nigérii – ho nikterak nezajímají.

Je tedy poněkud symbolické, že se po celém světě stali právě křesťané nejutiskovanější náboženskou skupinou právě za dob úpadku celého křesťanství.

[Zajímavý článek](#) z Itálie tvrdí, že papež Benedikt se nevzdal svého titulu a byl skutečným papežem až do své smrti. To by ovšem znamenalo, že František je skutečně falešný papež, čemuž by ostatně odpovídalo i jeho dlouhodobé jednání – od podpory islámu a islamizaci Evropy, přes propagaci jedovatých genových injekcí až po podporu LGBTQI a transgenderismu.

V italském článku se uvádí:

Po arcibiskupu Gansweinovi, který napsal, že papež Benedikt stále nosí své bílé roucho a ponechává si své papežské jméno devět let, protože si myslel, že nebude žít příliš dlouho, nyní dorazil Peter Seewald a prohlásil, že Benedikt XVI. řekl, že rezignoval „kvůli nespavosti“.

Připomeňme si jedno z posledních poselství papeže Ratzingera, který prohlásil: „Můžete věřit, nebo nevěřit; odpověď je v knize Jeremiášově.“ A v této knize, *ad vocem* slovo „spánek“ znamená:

„Jedem jim připravím nápoj, opiji je, aby byli omráčeni. Usnou v neustálém spánku a už se nikdy neprobudí.“

To je jasné. Koneckonců, vražedné spiknutí, které vyšlo najevo prozřetelností s Vatileaks, o kterém Marco Lillo psal v *Il Fatto Quotidiano*, mluvilo přesně o plánu zabít papeže Benedikta. Kdyby zemřel, konkláve, které by následovalo po jeho smrti, by bylo platné. **Ale místo toho papež Benedikt jednal takovým způsobem, že každý, kdo by byl zvolen po něm, by nebyl pravým papežem.**

Pokud existuje určitá míra dvojznačnosti s Benediktovým vtipem o nespavosti, neexistuje žádná dvojznačnost ohledně Benediktova prohlášení, že je to „tisíc let“ od poslední papežské rezignace.

V [předchozím článku](#) jsme vám vědeckým a nezvratným způsobem ukázali, jak papež Benedikt XVI. nikdy neabdikoval a zůstal jediným papežem až do konce svého života: zřekl se *ministeria*, výkonu moci, stejně jako Benedikt VIII. – přesně o 1000 let dříve v roce 1013 – s tím rozdílem, že Ratzinger to udělal v plné moci.

Nedošlo k tomu z jeho vlastní vůle, ale kvůli skutečnosti, že kardinálové, kteří nerozuměli *Declaratio*, svolali další konkláve za jeho zády, i když neabdikoval. Tímto způsobem ho sesadili z trůnu a poslali ho na „zcela znemožněný stolec“ (viz kánon 412).

Toto je ve skutečnosti jediná kanonická situace, ve které papež může ztratit své *ministerium*, zatímco si ponechá svůj *munus*. Na omezeném stolci zůstává papež papežem, a pokud je zvolen nový „papež“, je tento muž vzdoropapežem.

A tak se jeho rezignace na výkon moci stala 28. února 2013 „účinnou“, tedy faktickou. Ve skutečnosti však existuje detail historického významu, na který nás upozornil až nyní článek profesora historie a náboženství Luca Brunoniho.

Bergogliánská vulgáta nás chce přesvědčit, že papež Benedikt abdikoval na papežství tím, že přečetl jeho *Declaratio* 11. února s (kanonicky absurdní) podmínkou, že vstoupí v platnost až ve 20:00 dne 28. února. Toto vyprávění však **neodpovídá pravdě - nejen** proto, že šlo o neabdikaci, ale také kvůli době, kterou *skutečně* uvedl v latinském textu *Declaratio*.

Declaratio ze dne 11. února 2013 zní takto:

„Prohlašuji, že se zříkám *ministeria* římského biskupa, nástupce svatého Petra, které mi bylo svěřeno rukou kardinálů 19. dubna 2005, a to tak, že od 28. února 2013 - od dvacáté hodiny, bude římský stolec, stolec svatého Petra, PRÁZDNÝ (a ne „uvolněný“ - jak bylo latinské slovo *vacet* přeloženo v oficiálních národních verzích na webových stránkách Vatikánu).

Vzhledem k tomu, že se přestěhoval do Castel Gandolfo, víme, že tato věta se týká Apoštolského paláce v Římě, který by zůstal - a stále zůstává - prázdný. Apoštolský palác je od 28. února 2013 prázdný, bez obyvatele.

Ve svých ústních poznámkách pronesených z balkonu Castel Gandolfo odpoledne 28. února, které si můžete poslechnout [zde](#), papež Benedikt říká „hora *vicesima*“ - „dvacátá hodina“ - která by proto měla být přepsána jako „hora XX“.

Dávejte pozor: To vůbec neodpovídá 20:00 SEČ, tedy moderního pojetí času, který nyní platí i v Itálii. Pro římský časový systém, který se v Itálii a v papežském státě uplatňoval až do konce středověku - jako systém čistého počítání hodin - nezačalo počítání o půlnoci, ale spíše při **západu slunce**.

Samozřejmě, čas západu slunce se mění v průběhu roku. Tento systém byl tedy použit pouze k určení denní doby a nikoli k poskytnutí data. Římská *hodina* měří časový úsek mezi dvěma místními hodinami (viz graf níže).

CORRESPONDENCE BETWEEN THE 24-HOUR TIME SYSTEM AND THE ROMAN TIME SYSTEM

SUNSET ON 28 FEBRUARY 2013

HOUR

18.00	19.00	20.00	21.00	22.00	23.00	24.00	01.00	02.00	03.00	04.00	05.00	06.00	07.00	08.00	09.00	10.00	11.00	12.00	13.00	14.00	15.00	16.00	17.00
19.00	20.00	21.00	22.00	23.00	24.00	01.00	02.00	03.00	04.00	05.00	06.00	07.00	08.00	09.00	10.00	11.00	12.00	13.00	14.00	15.00	16.00	17.00	18.00
I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	XIII	XIV	XV	XVI	XVII	XVIII	XIX	XX	XXI	XXII	XXIII	XXIV

HORA

Jak tedy vidíte výše, tak 20. hodina (XX) nastala až ve 13.00 SEČ následujícího dne, tedy 1. března 2013.

Každý den, během *hora* XIX, devatenácté hodiny podle římských výpočtů, tedy někdy mezi 12:00 a 13:00 SEČ je vždy vydáván oficiální „Bulletin Svatého stolce“. Ve skutečnosti právě někdy v té době 1. března 2013 kardinál děkan Angelo Sodano oznámil prostřednictvím Bulletinu svolání nového nelegitimního konkláve, které sesadilo papeže Benedikta z trůnu.

Proto Benedikt říká, že „rezignuje“ od *hora* vicesima – dvacáté hodiny – tedy hodiny mezi 13:00 a 14:00, což je první hora neboli hodina římského času, kdy jeho rezignace nabývá účinnosti.

17. prosince v 16.05, krátce před západem slunce, což podle římského počítání hodin odpovídá 40. minutě 28. hodiny [*hora* XXIV] 40. dne, se Benedikt objevil na balkoně Castel Gandolfo a prohlásil: „Víte, že tento můj den není jako ty předchozí.“

Víme to jednak proto, že to napsal v *Declaratio*, ve kterém použil římské horárium, a také empiricky, protože nad jeho hlavou, když vyslovil tato slova, byly velké hodiny papežského paláce Castel Gandolfo, které označují čas podle římských hodin.

Benedikt dále řekl: „Už nebudu papežem nejvyšším, až do osmi hodin večer jím ještě budu, pak už ne.“

Již jsme zkoumali, jak papež Benedikt, čerpající ze zastaralého a starobylého převrácení titulu nejvyššího pontifika, vytvořil velmi jasný (v italském jazyce) význam, když prohlásil, že již nebude „papežem nejvyššího stupně, na nejvyšším a nejviditelnějším místě“. Ve skutečnosti, řekl, budu papežem v pozadí, skrytým, s ohledem na nelegitimního papeže, který zaujme jeho místo a bude mít všechny pocty.

Na závěr všechny pozdravil: „Dobrou noc!“ V římském počítání hodin to bylo jako krátce před půlnocí.

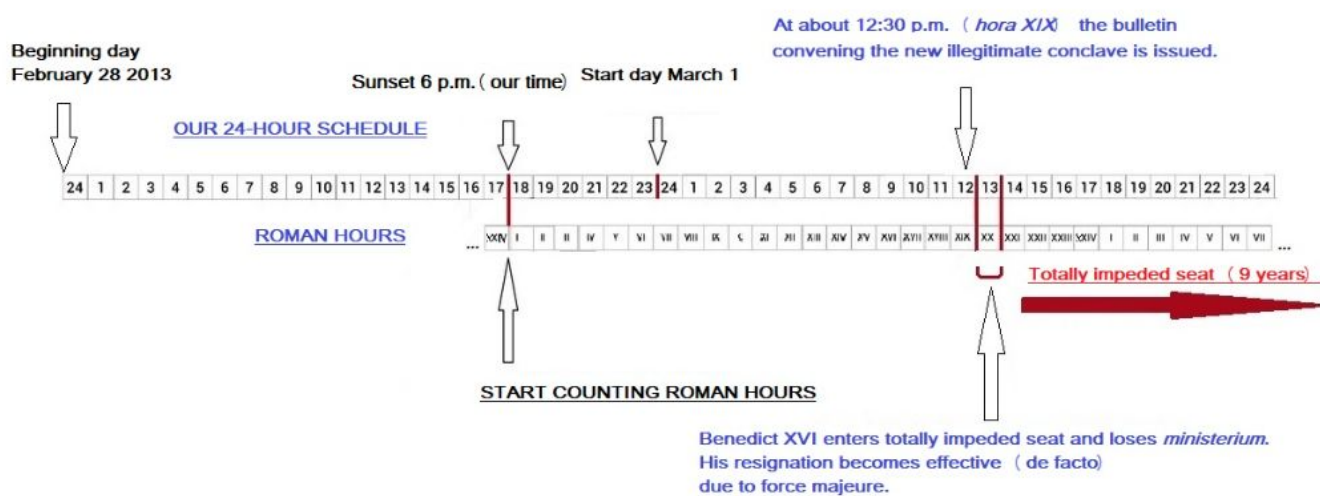
Jeho nový stav papeže, který již není na nejvyšším stupni – „již ne papež nejvyšší“ – by začal přesně ve 13:00 dne 1. března, tj. na začátku *hora* vicesima, dvacáté hodiny, první užitečné hodiny, kdy již bylo svoláno nové konkláve a stolec je tak zcela znemožněn.

Papež Benedikt nám za použití římského časového systému, který byl tradiční v papežském státě a liší se od moderního mezinárodního 24hodinového systému, umožnil pochopit pravou povahu své rezignace: nebyla to jeho dobrovolná abdikace, ale spíše **sesazení oznámené 13. února, které se konalo ne 28. února ve 20.00, ale až 1. března ve 13 hodin, tedy záhy poté, co kardinálové svolali zneužívající konkláve.**

Benediktovo zřeknutí se *ministeria* nabylo účinnosti současně, a proto bylo automaticky vynuceno svoláním nového (falešného) konkláve, které Benedikt protrpěl a přijal s rezignací.

Ve skutečnosti je možné pouze v omezeném stolci oddělit *ministerium* od *munusu* kvůli vyšší moci.

To vysvětluje důvod jeho důmyslného odkladu.

Tento článek vyžaduje více než jedno čtení, aby byl pochopen; Uvědomujeme si to. Měli byste však vzít v úvahu, že papež Benedikt to všechno zorganizoval tak, abychom byli schopni pochopit – i když opožděně – něco dokonalého a obdivuhodného, ale ne okamžitě zřejmého.

Na příštím zpackaném „konkláve“ s 81 falešnými bergogliánskými kardinály nám tedy tito intelektuálové a preláti dají dalšího vzdoropapeže.

Ale na tom nezáleží: „Císař nemá šaty.“ Protikatolický vzdoropapež František byl již demaskován, a jak řekl svatý Augustin, pravda je jako lev: stačí ji osvobodit a ona se brání. Musíme jen počkat, jak dlouho to bude trvat.

Tolik článek z italských médií. Pro věci neznalé bezvěrce jako já to chce skutečně trochu zamyšlení, abychom vše pochopili. Ale jak sami vidíte, tak pro ty, kteří jsou znalí těchto procesů, nebyl žádný velký problém zjistit, jak to ve skutečnosti s předáním papežství Bergogliovi bylo.

Ať je to jak chce, tak stačí sledovat kroky současného falešného papeže, který namísto péče o své ovečky pečuje o ty, kdo plánují jeho ovečky vyvraždit. A i v mnoha dalších ohledech se chová právě tak, aby destrukci církve dokončil.

Dávné předpovědi svatého Malachiáše o posledním papeži, který měl být právě v současné době na trůnu, tak mohou být velmi blízko skutečnosti....

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda